

Així ha destrossat l'estat francès la primera llei de llengües minoritàries

L'acadèmic Joan Becat i l'activista Ramon Gual expliquen com el Consell Constitucional ha anorreat la llei Molac un mes després d'haver-se aprovat

Emmanuel Macron en un míting de La República en Marxa. | LREM

El 21 de maig, coincidint amb el Dia Mundial de la Diversitat Cultural, el Consell Constitucional de la República Francesa va anul·lar la immersió lingüística (<https://www.naciodigital.cat/noticia/220283/constitucional-frances-tomba-primera-lllei-protgir-llengues-regionals>) de les llengües minoritàries a l'escola pública. Un reconeixement contemplat a la llei de protecció patrimonial de les llengües regionals i la seva promoció, que havia estat aprovada a l'Assemblea Nacional el 8 d'abril. (<https://www.naciodigital.cat/noticia/218407/franca-aprova-primera-lllei-protgir-llengues-regionals>) Junta amb la immersió, també s'anul·len els accents diacrítics dels cognoms de persones. La norma ha estat coneguda com a llei Molac pel nom del diputat que l'ha impulsat, el bretó Paul Molac.

[noticia]220283[/noticia]

El Consell Constitucional, que és el tribunal constitucional de França, ha posat fi d'aquesta manera al primer reconeixement legislatiu per a les llengües territorials minoritàries, que obria la porta per primera vegada a la signatura per part de França de la Carta de les Llengües Minoritàries del Consell d'Europa. Un document encara no ratificat per aquest estat, ja que considera que a França no hi ha llengües minoritàries.

L'alegria va durar poc entre els sectors defensors de les llengües no franceses a Catalunya Nord, el País Basc francès, Còrsega, Bretanya o Occitània. Els mateixos sectors que van aplaudir quan

L'Assemblea Nacional va aprovar la llei que donava per primer cop seguretat jurídica a les iniciatives que proliferen arreu en favor de les llengües minoritàries a França. La norma reconeixia l'existència de drets lingüístics territorials i col·lectius, negats secularment per l'estat francès.

[noticia]218407[/noticia]

Un total de 247 diputats van votar-hi a favor i 76 en contra. Però cal afegir que 254 no van participar en la votació, el que indica la fredor amb què en el cor de la República, sempre monolingüe, es rep tota vindicació en defensa de les altres cultures de l'hexàgon. El geògraf Joan Becat, membre de l'IEC i analista de la realitat política nord-catalana a Ràdio Arrels, i Ramon Gual, membre del patronat de la Universitat Catalana d'Estiu, analitzen els fets produïts entorn de l'aprovació de la llei.

Becat il·lustra la transversalitat dels suports a la llei, però també del front opositor. Entre els diputats que van votar-hi a favor, en destaquen 100 del partit del president, Emmanuel Macron, La República En Marxa (LREM), amb 57 en contra i 112 que no van ser presents. En la dreta conservadora d'Els Republicans, 54 diputats van votar sí i 50 estigueren absents. Un total de 20 diputats del PSF (socialistes) van votar a favor i 1 fou absent. La llei va rebre el suport actiu del grup Llibertat i Territori, que aplega els diputats corsos i alguns d'ultramar (a banda del principal impulsor, el bretó Molac).

A l'esquerra, en el grup Esquerra Democràtica i Republicana, que inclou els comunistes del PCF, 6 vots foren pel sí i 10 absents. Becat assenyala amb severitat que el grup de l'esquerra radical França Insubmisa, va recollir 10 vots en contra i només 1 a favor. Entre els contraris, el del seu líder, Jean Luc Mélenchon.

El ministre d'Educació, impulsor del recurs

Per Becat, la decisió del Consell Constitucional és un fet "molt greu" i "els electors de Catalunya, País Basc, Bretanya o Alsàcia han de prendre nota del vot dels seus elegits". El geògraf destaca el paper jugat pel partit de Macron: "Va ser el ministre d'Educació, Jean-Michel Blanqueur, qui va tenir la iniciativa de recórrer al CC, amb la signatura de 61 diputats macronians".

Segons l'activista nord-català Ramon Gual, veterà en totes les batalles en defensa de la cultura catalana, el que ha passat era del tot previsible: "El jacobinisme ha actuat amb *finezza* màxima. De cara als electors de la Catalunya Nord o de Bretanya, la majoria de diputats va votar la llei, que ja sabien que el Constitucional anul·laria". El paper de la classe política ha estat similar a dreta i esquerra, segons Gual, que d'entre els dirigents nord-catalans, destaca François Calvet, "l'únic que s'ha mullat de debò aquí i que entén el problema".

El nom dels executors

Becat fa una crida a participar dissabte vinent en la manifestació que diverses entitats en defensa de la llengua han convocat per protestar de la decisió del Consell Constitucional, a la plaça de Catalunya de Perpinyà. Becat destaca el fet que tant entre els diputats que van recórrer la llei com entre els membres del Constitucional predominen els polítics provinents de París i la seva regió.

En el cas del CC, està presidit per Laurent Fabius, exprimer ministre de François Mitterrand. En forma part també Alain Juppé, exprimer ministre de Jacques Chirac. Dos expresidents, Mitterrand i Chirac, curiosament, que es van negar a ratificar la Carta Europea de les Llengües Minoritàries i que es deuen estar rient des de les seves tombes per aquesta victòria pòstuma.